

Dr. Franjo Kordiš – Ob sedemdesetletnici

Oktober letos je dr. Franjo Kordiš zaokrožil svoje življenjsko obdobje na okroglih sedemdeset. Rodil se je v Ravni Gori v Gorskem Kotarju. Družina Kordiš se je kasneje preselila iz Ravne Gore v vas Majur pri Sisku. Oče je bil uslužbenec na lesnem skladišču. Zelo si je prizadeval, da bi svojim otrokom omogočil šolanje. Kar trije njegovi sinovi so tako dosegli akademski naslov in se pozneje uspešno uveljavili vsak v svoji stroki.

Franjo Kordiš je obiskoval gimnazijo v Sisku. Po končani gimnaziji se je odločil za študij na Gozdarski fakulteti v Zagrebu. Diplomiral je l. 1943. V viharjih vojnih časih ni postal pripravnik na kakšni gozdni upravi ampak borec narodnoosvobodilne vojske. Tako se je bil odločil sam, saj je po svojem prepričanju že od nekdaj velik socialist in tudi velik domoljub. Ob koncu vojne se je kot oficir sedme Banijske udarne divizije demobiliziral in se posvetil svojemu poklicu.

V Idriji je našel svojo življenjsko sopotnico in si tam tudi ustvaril družino.

Tako kot njegova življenjska pot je tudi njegova strokovna pot polna volje, truda in prizadevanj, ki so mu ob bogatem znanju omogočili, da je poleg številnih operativnih zadolžitev celo pripravil doktorsko delo in postal doktor znanosti.

Posebna vrednota njegovega strokovnega udejstvovanja je brez dvoma tesno povezovanje teorije s prakso. Znan rek pravi, da je teorija brez prakse jalova, praksa brez teorije pa slepa. Tega se je doktor Kordiš ves čas zavedal. Vsi izsledki njegovega znanstvenega dela temeljijo na podrobnem opazovanju naravnih procesov v gozdu. Znanstvene ugotovitve pa je seveda poskušal čim hitreje in čim smotneje uporabiti v praksi pri vsakodnevnem delu v gozdu. Le tako se krog znanstvene radovednosti in ustvarjalnosti lahko najuspešneje sklene.

Dr. Franjo Kordiš je pisec kakih sedemdesetih strokovnih člankov, razprav in študij. Najpomembnejše med njimi so:

1. Doktorska disertacija Rastna moč in tekmovalne razmere v mešanem gozdu bukve in plemenitih listavcev na rastišču Abieti Fagetum dinaricum.

2. Izčrpna študija o ostanku pragozda na Trnovski planoti – Pragozd Bukov vrh.

3. Poljudno znanstvena knjiga, ki obravnava vsa do sedaj znana dejstva iz zgodovine idrijskih gozdov – Idrijski gozdovi skozi stoletja.

K razvoju gozdarske misli in stroke na Slovenskem je dr. Kordiš vsekakor prispeval tudi tako, da je zgodaj in uspešno presajal v našo prakso dognanja pomembnih gozdarjev, gojiteljev srednjeevropske šole gojenja gozdov (Schaedlina, Leibundguta in drugih). Posebej so bili dragoceni njegovi prispevki na za svojčas zelo zanimivih, živahnih in zelo ustvarjalnih seminarjih iz gojenja gozdov na republiški, pa tudi zvezni ravni.

Marsikatera njegova prodorna misel je

vtkana tudi v mnoge skupne slovenske strokovne publikacije, ki so izšle v času njegove največje ustvarjalnosti.

Omenjene zasluge dr. Franja Kordiša so bile poudarjene tudi ob podelitvi Jesenkovega priznanja l. 1981, ki ga je dr. Kordiš prejel:

- za zavzeto in uspešno širjenje naravovarstvenih načel pri gospodarjenju z gozdovi,

- za propagiranje in uveljavljanje znanstvenoraziskovalne misli v združenem delu na področju gozdarstva,

- za prizadevno usklajevanje visokošolskega in posebej podiplomskega izobraževanja strokovnjakov z razvojem gozdnega gospodarstva.

Jesenkovo priznanje in naslov doktorja gozdarskih znanosti sta po strokovni plati najvišje priznanje oz. dosežek našega jublanta dr. Franja Kordiša. L. 1980 pa je prejel tudi priznanje kot delavec v kolektivu Soškega gozdnega gospodarstva Tolmin – za uspešno in požrtvovalno delo v delovni organizaciji ter priznanje Skupščine občine Idrija za posebne zasluge pri razvoju občine. Od l. 1983 je častni član društva inže-

nirjev in tehnikov gozdarstva in lesarstva Slovenije. Dr. Franjo Kordiš je imetnik šestih državnih odlikovanj, izmed katerih je tri prejel med vojno, tri pa po vojni – za zasluge za narod, bratstvo in enotnost ter za delo.

Od l. 1967 do 1975 je bil ljudski poslanec v skupščini Socialistične republike Slovenije.

Veliko zaslug ima dr. Franjo Kordiš tudi zato, ker je vzgojil prenekaterega dobrega gozdarja, saj je mladim imel kaj povedati, imel jih je kaj naučiti. Bil je strog, a pravičen mentor in učitelj mladega rodu.

Po štiridesetih letih vzmetega in uspešnega strokovnega delovanja na Idrijskem, kasneje pa tudi na severnem Primorskem se je dr. Franjo Kordiš kot direktor Soškega gozdnega gospodarstva Tolmin l. 1983 upokojil. Seveda pa ni prenehal s svojim večnim razmišljanjem. Lahkih nog še vedno hodi po domačih pa tudi tujih gozdovih. V njegovem nalivniku je še dovolj črnila, tako da bo gotovo tudi še kaj napisal. Želimo mu še veliko zdravih in uspešnih let.

Ignacij Pišlar

Oxf.: 902.1

Dr. Miran BRINAR – Ob osemdesetletnici

Doktor Miran Brinar – dinamična, vsestransko aktivna osebnost, je slovenski gozdarski javnosti dobro znan, bodisi kot gozdarski strokovnjak, urednik Gozdarskega vestnika ali pa kot avtor številnih objavljenih razprav in člankov. Ob visokem življenjskem jubileju na kratko preletimo njegovo bogato življenjsko pot in se ustavimo ob najpomembnejših strokovnih in s stroko povezanih dejavnostih tega izjemnega gozdarskega strokovnjaka.

Rojen je bil v Postojni leta 1909. Maturiral je v Celju, študij gozdarstva pa je končal leta 1933 v manj kot petih letih na Agronomsko-gozdarski fakulteti v Zagrebu. Doktor-

